

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 26. Hujus Reginæ indoles.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

Sæc. XVII. *sanguine junctus.* His dictis novissimis
A. C. 1603. decem vitæ dies, noctesque pertinaciter
 ter vigiles continuis hisce lamentis
*Heu Comes heu! Ergo Essexius perit,
 miseranda! quid egimus?* transigebat
 donec interclusa respirandi facultate
 quarta Aprilis anno Regni sui quadra-
 gesimo quarto, ætatis vero septuagesimo
 Richemondæ animam exhallata
 Westmonasterii sepulta, ubi die octava
 Maji defunctæ funebri pompa parata
 tabatur.

§. XXVI.

Hujus Reginae indoles.

*Sleidan.
 cont. p. 3.
 Thuan. Dani-
 el & Ra-
 pin l. c.*

Hæc Regina, ab Angliæ Regno exte-
 minata Religione Catholica, demum
 Protestantium sectam invexerat: in-
 orta inter vitæ suæ Historicos duplex
 quasi factio eorum, qui vel adulationis
 vel invidiæ calumniam sibi invicem
 obtrudunt: quippe Protestantes ac præ-
 cipue Camdenus & Metteranus hanc
 Reginam suæ sectæ, quæ sine ipsius pro-
 tectio ex Anglia, Scotia & Hibernia
 exulasset, velut unicum fulcrum respici-
 unt, ac propterea illam immodicis
 laudibus extollunt, ipsaque etiam vitia
 virtutis pallio contegunt, atque insul-
 so adulationis studio fascinati in fabu-
 larum organa degenerant. Catholicorum

rum vero nonnulli, atque inter eos præ-
 primis Sanderus & Bombinus, eo quod
 veræ fidei Sectatores non tantum sum-
 mo odio habuerit, sed etiam quamplu-
 rimos exiliis, carceribus, atque atro-
 cissimis suppliciis infectata fuerit, ean-
 dem nigris admodum coloribus depin-
 gunt: quapropter ea duntaxat, quo-
 rum veritas probatorum Scriptorum
 consensu stabilita videtur, huc addu-
 cere lubet.

Erat hæc Regina primævo naturæ
 beneficio iudicii soliditate, animique
 fortitudine, admodum celebris, sce-
 pro nata, si moderatione ac pietate
 temperasset imperium: suæ sectæ fa-
 ventium amorem aucupari, ærarium
 augere, ac dissidia inter vicinos Prin-
 cipes fovere studiosa: his mediis instructa
 hostes suos, licet potentia validissimos,
 ingenio acutissimos, ac militiæ peritia
 versatissimos non tam armorum vi, quam
 negotiationum dexteritate superabat,
 par tam bello ferendo, quam paci tuen-
 dæ. In gratiis dispensandis ita muni-
 fica erat, ut meriti potiore rationem
 habuisse gloriaretur, in donando au-
 tem parcior, ne exhausto ærario suis
 subditis gravior esse cogeretur. Con-
 stantem præterea æqualemque fortu-
 nam toto ferme tempore experta, pa-
 cem pene toto Regno coluit, crebre-
 scente

Sæc. XVII.
 A. C. 1603.

*Cambden
 annal. Elis.
 Burnet hist.
 Ref. Larrey
 hist. d'angl.*

Sæc. XVII. scente tamen conjurationum procella
A. C. 1603. ex Ministrorum potius quam proprio

Grotius
Hist. l. 12.

ingenio sexus molitiem in crudelitate
deflectebat, necnon post scissum schis-
mate regnum Religionis odio ex Catho-
licis quamplurimos bonis suis exiit, alios
exilio, aliisque sævissimis poenis affli-
xit, & pene innumeros capite damnavit.
Præterea tanta tumebat ambitione, ut non
modo Majestati suæ debitos Zelaret honores,
sed & exemplum hactenus nunquam audito
sibi jus summum & potestatem in res Sacras
& causas Ecclesiasticas arrogans se caput
Ecclesiæ Anglicanæ dici gestiret. Totum
etiam vitæ suæ tempore cælebs a mulieribus
abstinuit, verita, ne si nupta conciperet,
in puerperio moreretur, idem suggerentibus
Medicis: afferunt

Mem. secret.
Vol. I. p. 512.

tamen Scriptorum non pauci, quod etiam
Comite Licesstriensi Filiam suscepit.
Ut res se habuerit, id omnino certum est,
quod plurimum Procorum ac præcipue
Essexii Comitis amoribus implicata ob colli
sui formam usque ad extremam senectutem
a multis amari concupiverit, qua agendi
ratione, si quid firmæ, nihil tamen imperii
Majestati deperit. Plurimos quoque Principes,
atque inter eos Hispaniæ, & Sueciæ Reges,
Holsatiæ Ducem, Araniæ & Arundeliæ
Comites, Pickeringum Equitem, Robert-

Robertum Dudleium, Andegavensem **Sæc. XVII.**
 Ducem, Glarincardum Hibernum, Ca- **A. C. 1603.**

rolum Austriæ Archiducem, & Alen-
 sonium Ducem, quocum de matrimo-
 nio eam serio cogitasse testatur Thua-
 nus, vana nuptiarum dotalisque regni
 spe deludebat, ad fallendum optime
 instructa, cujus artis ope Franciæ &
 Angliæ Reges, Scotosque adumbrata
 sinceritate, atque amicitia mire ludifi-
 cabat, necnon vindictæ, ambitionis,
 & invidiæ motus præprimis erga Ma-
 riam Stuartam Religionis, & æquita-
 tis specie tegebat: id testatum facit
 ipsemet Paulus Rapin Calvinista, qui
 in sua Angliæ Historia sic de Elisabe-
 thæ sævitia in Mariam Scotiæ Regi-
 nam differit: „Ægre vindicari potest
 „circa mortem Scotiæ Reginæ, ac li-
 „bere fatendum, quod ob securitatis
 „propriæ curam, æquitatis, justitiæ ac
 „fors propriæ conscientiæ officium de-
 „seruerit; etsi enim Maria Regicidii rea
 „fuiisset, illam punire, non ad Elisa-
 „betham spectabat: insuper etiam illam
 „non ob hoc crimen neci dabat, sed
 „carceri tradebat sub doloso hoc obten-
 „tu, ut interim ejus innocentiam testa-
 „tam redderet: hoc autem facto dam-
 „nanda erat ipsius simulatio. Prima
 „hæc injustitia illam postea eo induxit,
 „ut millenas fraudes & artes neceret,
 „qua-

Sæc. XVII. „quarum ope perpetuam hujus Regine
A. C. 1603. „incarcerationem honestare posset. In

„quoque nata est necessitas ad hæc ex-
„trema prolabendi, ut illam per carce-
„ficis manum palam e medio tolli urge-

Rapin l. 17. „ret: hic violentiæ excessus dein adhi-
pag. 442. „illas progerminabat artes & similes

„tiones, quibus se de hac sævitia pro-
„gare, culpamque in innocentem con-
„jicere, illumque carceris poena pro-
„stere haud dubitabat (*). Ex hoc in-
„quo Elisabethæ facinore absdubio
„manifeste comprobatur, ad quæ ex-
„trema illam incitarit metus amittendi
„diadematis, quod in vertice suo semper
„titubare experiebatur: continua hæc
„agitatio, timorque exstitit causa, &
„principium omnium ferme suarum
„actionum: „ Præterea Presbyteriani
eandem reprehendunt, quod Senato-
sui decreto inhibuerit, ne etiam Protestantes
essent, conscientia suæ libertate fru-
erentur.

§. XXVII

(*) Hic erat Davisonus Regius Minister, quem Elisabetha falso accusabat, quod contra ipsius iusta mandatum de exequenda mortis sententia nimis præcipitanter Judicibus tradidisset.